AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Seite 39v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

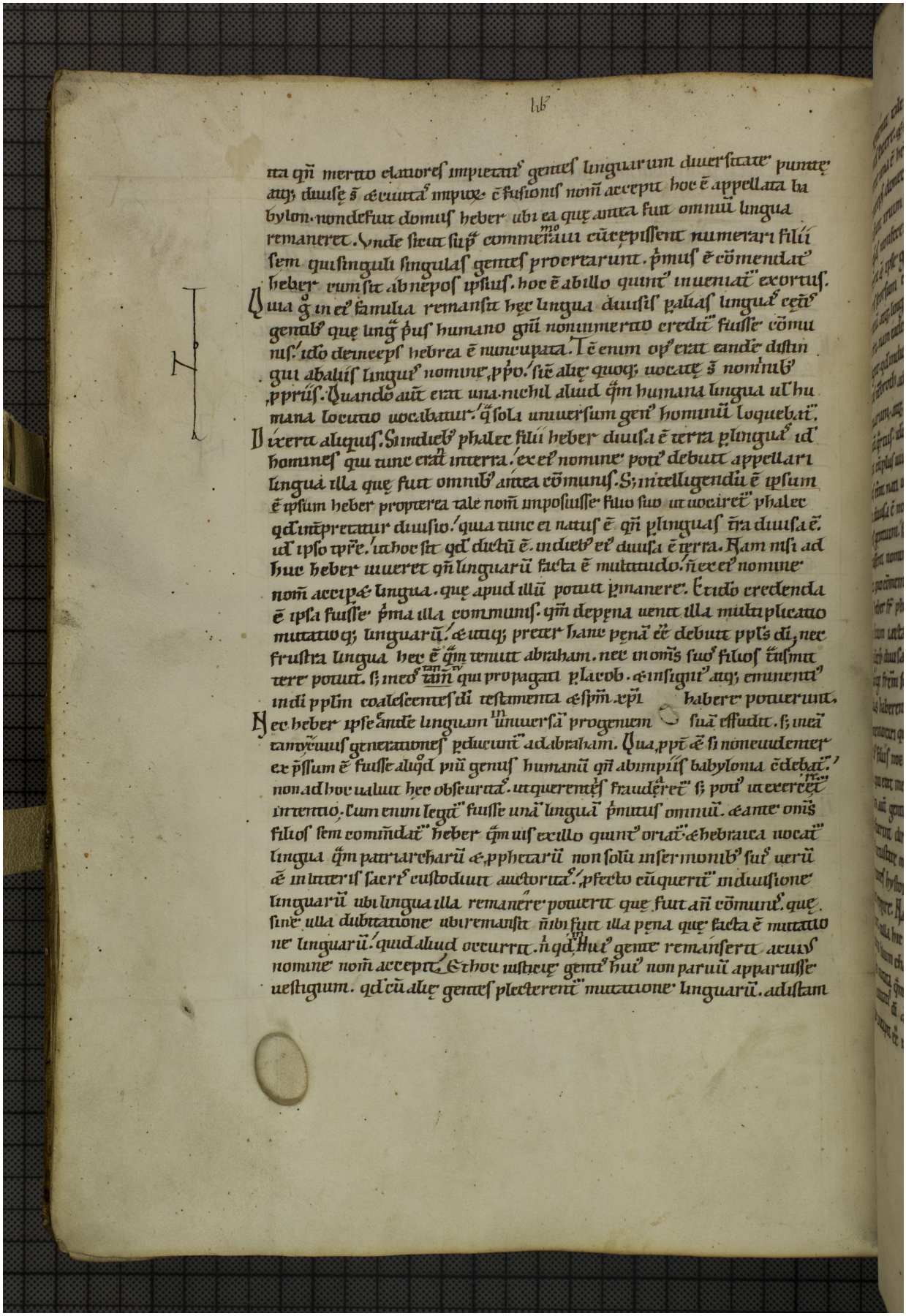

ta qñ merito clamores impietatis gentes linguarum diuersitate puniere
atq; diuisę s̄ ęcuita impię ē fusionis nomī accepit hoc ē appellata ba
bylon. nondefuit domus heber ubi ea quę antea fuit omniū lingua
remaneret. Vnde sicut sup̄ commemorauimus cūcepissent numerari filii
sem qui singuli singulas gentes procreauerunt. primus ē cōmendat̄
heber rum sit ab nepos ipsius. hoc ē abillo quint̄ inuenia t̄ exortus.
Qua ḡ in eī familia remansit hęc lingua diuisis ceteris
gentib̄ quę unḡ pus humano gnū nonnumerato eredit̄ fuisse cōmu
nis. ideo dicitur ceps hebrea ē nuncupata. Tē enim op̄ erat eandē distin
gui abaliis linguis nomine, ppo. sicē alię quoq; uocatę s̄ nominib̄
, ppriis. Quando aut̄ erat una. nichil aliud q̄m humana lingua ut hu
mana locutio uocabatur. q̄ sola uniuersum genus hominū loquebat̄.
Dicerit aliquis. Si in diebus phaleg filii heber diuisa ē terra plingua id
homines qui tunc erat interra. ex eī nomine potuerunt appellari
lingua illa quę fuit omnib̄ antea cōmunis. Si intelligendū ē ipsum
ē ipsum heber propterea tale nomī imposuisse filio suo ut uocaret̄ phaleg
qd interpretatur diuisio. qua tunc ei natus ē qñ plinguis terra diuisa ē.
id ipso ppre. in hoc sit qd dictū ē. in diebus eī diuisa ē terra. Iam nisi ad
huc heber uiueret qñ linguarū facta ē mutatio. ñ ere eī nomine
nomī accipere lingua. quę apud illū potuit pmanere. Et ido credenda
ē ipsa fuisse pma illa communis. qñ depena uenit illa multiplicato
mutatio q; linguarū. ęuitq; preter hanc pena ēē debuit ppls di, nec
frustra lingua hec ē q̄m tenuit abraham. nec in omis suos filios transmi
tere potuit. si; meos tantum qui propagati placob. ęinsignit̄ atq; eminent̄
in di pplin coalescentes di testamenta ęspīm xpi habere potuerunt.
Hec heber ipse eandē linguam in uniuersa progeniem suam effudit. si; mea
tamen uiuus generationes peduxit ad abraham. Qua ppter ē si noneuidenter
ex pssum ē fuisse aliqd piū genus humanū qñ abimpiis babylonia ēdebat̄.
non ad hoc ualuit hęc obscuritas. ut querentes fraudaret̄ si potuit ut eereret̄
intentio. Cum enim legit̄ fuisse una lingua pmitus omniū. eante omis
filios sem comīdat̄ heber q̄m uis ex illo quint̄ oriat̄ ęhebraica uocat̄
lingua q̄m patriarcharū ępphetarū non solū in sermonib̄ suis uerū
ē in litteris sacris custodiuit auctoritas. profecto cū querit̄ in diuisione
linguarū ubi lingua illa remanere potuerit quę fuit ante cōmunis. quę
sine ulla dubitatione ubi remansit ñ ibi fuit illa pena quę facta ē mutatio
ne linguarū. quid aliud occurrit. nisi qd hui gente remansert acuus
nomine nomī accepit. Et hoc ustiqę genti hui non paruū apparuisse
uestigium. qd cū alię gentes plecterent mutatione linguarū. ad istam